

Mroczkowski, Ireneusz

Dwudziesty szósty tom "Studiów Płockich"

Studia Płockie 26, 11-13

1998

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DWUDZIESTY SZÓSTY TOM „STUDIÓW PŁOCKICH”

W drugim roku bezpośredniego przygotowania do Wielkiego Jubileuszu oddajemy do rąk czytelników XXVI tom „Studiów Płockich”. Rok ten jest poświęcony Duchowi Świętemu. Tak jak Duch Święty działa w Kościele za pośrednictwem licznych charyzmatów i posług, tak i na naszych łamach spotykają się - jako autorzy - historycy i teologowie, etycy i socjologowie, prawnicy i pastoralisci. Spotykają się uznani profesorowie i rozpoczynający swoją drogę naukową studenci i diakoni.

Nie znaczy to jednak, że mówimy zupełnie różnymi językami. W obecnym tomie „Studiów Płockich” można wyróżnić kilka wątków tematycznych, związanych bardzo blisko z problematyką samego Ducha Świętego i Jego inspiracjami dla dzisiejszego życia religijno-społecznego. Duch Święty prowadzi ludzi swoimi drogami i pozwala im spotkać się dla dobra Kościoła. Jedno z takich spotkań – spotkanie O. F. Blachnickiego, założyciela „Oazy”, z czterema prawami duchowego życia, rozwiniętymi w ekumenicznej organizacji *Campus Crusade for Christ* – opisuje diakon A. Brzeziński. Wszyscy, którzy należeli lub należą do „Oazy,” powinni przeczytać ten artykuł nie tylko po to, aby jeszcze raz przekonać się o wielkości ks. Blachnickiego. Cztery prawa duchowego życia mogą stać się interesującą inspiracją do odkrycia obecności Ducha Świętego w naszym życiu.

Otwartość na działanie Ducha Świętego inspiruje do przewyżniania stereotypów i uprzedzeń, jakie narosły między katolikami i Żydami. Sytuacja jest tym bardziej paradoksalna, że żadna spośród religii nie jest tak bliska chrześcijaństwu jak judaizm. Odbudowa relacji między chrześcijanami i Żydami – relacji godnych przesłania religijno-moralnego obu wielkich religii – musi się rozpocząć od wzajemnego poznania. Nie można ukryć, że także po stronie katolickiej uprzedzenia są większe niż wiedza na temat judaizmu. Dlatego serdecznie polecamy, artykuł ks. H. Seweryniaka na temat judaizmu. Przed wojną w mazowieckich miasteczkach naszej diecezji mieszkało 80 tysięcy Żydów. Chodząc dzisiaj ulicami tych miasteczek, nie można o tym zapomnieć. Grzechem trzeba nazwać antysemityzm, nawet gdyby wynikał z bezmyślności czy głupoty. W tym kontekście należy przeczytać także artykuł ks. L. Misiarczyka o *Dialogu* Justyna. Okazuje się, że już w II w. byli chrześcijanie dalecy od stereotypu antyżydowskiego. Rozmawiając ze sobą, potrafili dyskutować na temat interpretacji tekstów starotestamentalnych, a nie dawać upust nienawistnym uczuciom rasowym czy religijnym.

Bez nienawiści, ale i pobłażania, należy podchodzić do współczesnych sekt i nowych ruchów religijnych. Ks. J. Cichocki przedstawiając tę problematykę (*W aspekcie rozróżniania duchów. Chrześcijańska ocena Hare Kriszna*) wskazuje, że przyczyną sukcesów sekt, a szczególnie Hare Kriszna, jest głód duchowy człowieka osamotnionego w świecie bezduśnych instytucji, znudzonego konsumpcjonizmem i wyczerpanego permissywnym moralnym. Uwagę duszpasterzy powinny zwrócić propozycje działań pastoralnych w tej dziedzinie.

Troska pastoralna współczesnego Kościoła - tak samo zresztą jak przez dwa tysiące lat - idzie za człowiekiem cierpiącym. W bieżącym tomie „Studiów Płockich” zwracamy uwagę na cierpienie ludzi nieuleczalnie chorych oraz cierpienia dzieci, maltretowanych przez rodziców. Pierwszemu zagadnieniu poświęcone są artykuły ks. I. Mroczkowskiego (*Wobec osamotnienia i odosobnienia człowieka cierpiącego. Refleksja antropologiczno-etyczna*) i prof. J. Stolarczyka (*Człowiek nieuleczalnie chory*). Obydwa referaty były wcześniej głoszone w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w Płocku, podczas sesji zorganizowanej przez dyrekcję Szpitala i Duszpasterstwo Służby Zdrowia z okazji VI Światowego Dnia Chorego.

O problemie przemocy wobec dzieci piszą: ks. R. Jaworski i B. Wielechowska (*Dziecko - ofiara przemocy rodziców*) oraz ks. A. Gretkowski i M. Głuszkowska (*Piąte - nie zabijaj. Zjawisko maltretowania dzieci*). Obie pary autorów skupiają uwagę czytelników na przyczynach i skutkach znęcania się nad dziećmi. Należy mieć nadzieję, że chrześcijańscy rodzice i katecheci znajdą tu wiele materiału, inspirującego do wnikliwego spojrzenia na problem i - co ważniejsze - szukania środków eliminujących jego narastanie.

Wszystkim, którzy wychowują religijnie młodzież, polecamy dwa artykuły ks. J. Mariańskiego (*Praktyki godnościowe a postawy młodzieży oraz: Zadania duszpasterskie Kościoła w opinii maturzystów*). Z pierwszego artykułu dowiadujemy się, że przynależność do obiektywnej kategorii społecznej, jaką jest młodzież, wydaje się rzeczą ważniejszą - w oczach młodzieży - niż fakt bycia praktykującym czy niepraktykującym. Z drugiego artykułu dowiadujemy się o preferencjach duszpasterskich współczesnych polskich maturzystów. Uznają oni np. potrzebę zmniejszonego oddziaływania Kościoła na przebieg wydarzeń politycznych w kraju. Domagają się natomiast wzmoczonej troski Kościoła o ludzi, aprobują działania charytatywno-opiekuncze i ściśle religijne.

Z uwagami tymi powinni zapoznać się przede wszystkim kapłani i klerycy przygotowujący się do kapłaństwa. Z myślą o nich publikujemy artykuł ks. W. Góralskiego (*Dyrektywy Kongregacji Wychowania Katolickiego z 19 III 1905 r. w sprawie formacji kandydatów do kapłaństwa w zakresie problematyki małżeństwa i rodziny*). Autor, omawiając dokument Kongregacji Wychowania Katolickiego w sprawie formacji kandydatów do kapłaństwa w zakresie problematyki małżeńsko-rodzinnej, zwraca uwagę na znaczenie tej problematyki i podstawowe kierunki formacji rodzinnej w seminarium. Wypada - wraz z Autorem - wyrazić nadzieję, że Dokument zostanie nie tylko dostrzeżony, ale i właściwie odczytany przez adresatów.

W kontekście współczesnej troski Kościoła o wychowanie seminaryjne polecamy - dla porównania - garść wspomnień ks. Wacława Gieryszewskiego o życiu w seminarium i diecezji płockiej przed prawie stu laty. Z artykułu ks. M. Grzybowskiego (*Semi-*

narium Duchowne w Płocku w czasach biskupa Jerzego Szembeka) dowiadujemy się, jak i czego uczono w płockim seminarium na początku mijającego wieku, jakie nastroje panowały w diecezji po przybyciu bpa Szembeka oraz - jakich zmian dokonano w referatarzu kleryckim i profesorskim.

W XXVI tomie „Studiów Płockich” – oprócz omówień i recenzji - zamieszczamy też materiały duszpasterskie. Są to cztery medytacje ekumeniczne ks. H. Seweryniaka, diecezjalnego referenta do spraw ekumenicznych. Pierwotnie były one głoszone podczas Tygodnia Modlitw o Zjednoczenie Chrześcijan (18-25 stycznia 1998 r.) w Płocku. Wierzmy, że zwrócą one uwagę wszystkich szczerze zainteresowanych dialogiem ekumenicznym, zwłaszcza z naszymi braćmi mariawitami. Na początku każdej z medytacji Autor odwołuje się do opowieści-symbolu. Dzięki temu można je wykorzystać podczas nabożeństw ekumenicznych i katechez.

Poszerzając tematykę „Studiów Płockich”, pragniemy odpowiedzieć na inspiracje Ducha Świętego, działającego w sercu Kościoła i sercach wszystkich wierzących. Wierzmy, że nasi Czytelnicy odkryją przy lekturze XXVI tomu „Studiów Płockich” jakąś część z tych inspiracji.

Ks. I. Mroczkowski